

Krvavo dejanje pred sodiščem. Lani dne 22. decembra so našli ubitega v svoji koči ob poti iz Svetinj proti Jeruzalemu 65letnega Antona Balažiča. Radi krvavega dejanja, katerega sta tudi priznala, sta se zagovarjala dne 6. t. m. pred mariborskim sodiščem brata Janez in Anton Bohinc, oba viničarja in sicer prvi iz Cvena, drugi od Male Nedelje. Janez Bohinc je bil obsojen na 20 let, Anton na 15 let ječe.

Vlom v občinsko pisarno. V noči na 4. aprila je bilo vlomljeno na Senovem pri Rajhenburgu v občinsko pisarno. Vlomilci so odnesli 120 Din kovanega drobiža, kolekov za 130 Din in občinsko štampiljko.

Prostovoljno v smrti. V hlevu so našli obešenega v Šmartnem pod Šmarno goro na Kranjskem 59letnega Govekarja. Niti na kmetih ni dobil dela, živel je sam v bajti v pomanjkanju in si je iz obupa nad bedo končal sam svoje življenje.

Cerkveni vlom. Na Viču pri Ljubljani je bilo za velikonočne praznike vlomljeno v pokopališko cerkev. Lopov je odnesel monštranco, kelih, črno pregrinjalo, en mašni plašč, mašno srajco, 12 sveč in nabiralnik, katerega je razbil zunaj na pokopališču. Vlomilec je prišel v cerkev s pokopališča. Ker so bili deli svetih posod brez posebne vrednosti, jih je razmetal po grobeh in jih skrtil med ciprese. Policija je posnela prstne odtise in upa na izsleditev cerkvenega roparja.

Vlom v trgovino. V noči od 4. na 5. aprila je bilo v Ljubljani vlomljeno na Dunajski cesti v trgovino Vrtačnik in je vlomilec odnesel 6000 Din.

*

Razno iz Prekmurja.

Dolnja Lendava. Na veliki petek nas je iznenadila novica, da je zapustil Doljno Lendavo g. France Satter, odvetniški koncipijent pri g. dr. Strasserju. G. Satter je bil pri nas skoraj eno celo leto in je vsled svoje domačnosti postal priljubljen po vsej okolici. Rad

je drugemu pomagal, če mu je le bilo mogoče. Obenem je bil agil in mu je napredek Prekmurja, to je onega dela naše domovine, ki je dolga stoletja roboval tujcu in katerega po krivici nekateri gospodje, ki ga ne poznajo, imenujejo slovensko Sibirijo, zelo pri srcu. G. France je nerad zapustil Lendavo. Šel je začasno na svoj dom k Sv. Barbari v Slov. goricah, kjer čaka na novo službeno mesto. Želimo mu, da bi kmalu dobil zaposlitev in da bi še včasih prišel med nas, ki ga homo proglašali.

Dolnja Lendava. Pred dnevi je bil zaposlen, in sicer je dobil službeno mesto na tukajšnji davčni upravi g. Ludovik Rapoša, abiturient II. realne gimnazije v Ljubljani. G. Rapoša je prosil za sprejem v beograjsko saobračajno šolo, a njegova prošnja je bila neugodno rešena. Tako je bil brez službe. Ostalo mu je upanje na kako zaposlitev. In res, to je po

dolgih sedmih mesecih dočakal. V teh mesecih čakanja pa ni počival, temveč s poučevanjem drugih si je služil denar za skorjo grenkega kruha. Želimo mu, da se na tem mestu, v bližini rojstne hišice in dragih domačih dobro počuti!

Turnišče. Pri nas so lepi in topli pomladanski dnevi. To pričajo številne cvetke po travnikih, zlasti pa to, da so prišle z južnih krajev lastovke in dolgonoge štorke, ki s svojim petjem kle-kle-kle razveseljujejo vsi trg. Gotovo se jim pri nas dobro godi, kajti svoje domove imajo kar na štirih dimnikih, od katerih je najstarejši dom na Maršovem dimniku.

Dobrovnik. Dolgo se je vlekla borba za slovensko pridigo in končno smo le dosegli, da smo božjo besedo slišali tudi v slovenskem jeziku. Saj pravijo, da zmaga le oni, ki vztraja do konca.

Don Boskova mati kot vzgojiteljica.

Na velikonočno nedeljo je papež Pij XI. proglasil Don Boska, ustanovitelja salezijanskega reda, za svetnika. V teh dneh je bilo ime velikega mladinskega apostola in največjega vzgojitelja modernega časa v ustih katoličanov širom katoliškega sveta. Zanimanje pa je tudi vzbudila obitelj, ki je vzgojila tega vzornega mladinskega vzgojitelja. Je zgodovinsko dejstvo, da so veliki in sveti možje imeli velike in svete matere. Spomnim samo na sveto Moniko, mater največjega cerkvenega učenika, sv. Avguština. Ali je Boskova mati morala tako v solzah moliti za svojega sina, kakor mati sv. Avguština? To ni bilo potrebno, ker je Janez Bosko po potih žive vere hodil v kreposti od detinskih let. In vendar je Boskova mati globoko in odločilno vplivala na svojega sina, v čigar mlado

dušo je vcepila tiste plemenite lastnosti, ki so Boska storile svetnika. Ker je Boskov oče umrl, ko je bil Janez še mladoleten deček, je mati Marjeta morala prevzeti tudi očetovo ulogo pri gmotni skrbi za otroke in njih vzgoji. Bila je preprosta kmetica, pa do zadnjega vlakenca svojega srca vdana Bogu, čigar milosti je široko odpirala svojo dušo. Na njej in v njej se je udeležila stara, preizkušena resnica: Čim bolj kdo druge poučuje v pravem krščanstvu, tem bolj sam raste v krščanstvu. Boskova mati je pri svojem sinu gledala predvsem na to, kar je dika mladine: na krepost. S porastjo sinove krepostnosti je vzporedno rastla tudi krepost matere. Njeno ljubeznivo ravnanje z otroki je položilo podlago oni čudoviti ljubeznivosti, s katero je pozneje nastopal don Bosko napram vsem, tudi najbolj zapuščeni in pokvarjenim mladincem. Kot pametna mati je dobro vedela, da potrebuje mladi duh razvedrila, in zato je svojim otrokom omogočevala vesele in poštene igre. Veliko je k Bogu molila v zadevi poklica svojih otrok, zlasti sina Janeza. Preden se je odločil za stan in poklic, mu je rekla: »Ako bi tvoje

Ločitev zakona v izredni starosti.

V Detroitu v Združenih državah Severne Amerike se je pustil ločiti 83letni John Morrow od svoje 75letne žene. Do ločitve je prišlo radi tega, ker se ni vrnila žena eno celo noč domov in tudi ni hotela povedati, kje je bila.

Čudno dovoljenje.

Od pamtveka je bilo te dni prvič dovoljeno zasebniku, da bo izvršil smrtno kazen sam na treh zločincih. Parlament severoameriške države Mississippi je sklenil, da se postavi Clyde Collins za rablja, ki lahko lažnooročno obesí tri na

Januš Golec:

14. nadaljevanje.

KRUCI

Ljudska poveč po zgodovinskih virih.

Pri pogledu na pesjanski obisk so sicer prilezli tržani na odpor, a videč, da so sami mnogo pre slabši, so zbežali na Kamenščak in na druge bližnje hribe ter se tamkaj poskrili.

Kruci so se najbrž sami čudili, kako da jim je padel Ljutomer brez boja kot zrelo jabolko v tolvajske roke. Koj po pobežu tržanov so se uživali v položaj ter se lotili vajenega dela.

Če kedaj, je občutil Ljutomer ob priliki tega obiska, kaj je madžarsko gorjel Tolpa divjakov je uganjala po trgu nezaslišane zločine. Predvsem so udrli v vsako hišo. Ni jim zadostovalo, da so jo izropali, kar se je sploh dalo odnesti, ne, posadili so vsaki še rdečega petelina na streho. Pohlepa po opustošenju jim ni utešilo uničenje imetja zasebnikov, spravili so se tudi nad cerkev sv. Janeza Krstnika. Po vlamu v hram božji so pobrali predvsem vse, kar je posedalo količkaj premično vrednost. Po oropanih

dragocenostih so planili kakor obsedenci nad oltarje in svete podobe. Eden se je izpozabil v neugnaní posurovelosti tako daleč, da je odsekal Marijinemu kipu na stranskem oltarju glavo. Vdrli so tudi v tabernakelj, kjer jih je mikal svetli ciborij, iz katerega so izsuli posvečene hostije na oltar. Najsvetejšega se niso lotili s še večjo oskrumbo. Kar je bilo v svetišču za roparje brez vrednosti, so zdrobili na drobne kose, znosili na kupe in sežgali. V popolnoma izpraznjeno in onečaščeno cerkev so postavili svoja kljuseta.

Videč po glavnem oltarju raztresene sv. hostije, so začeli stikati za duhovniki. Našli so skritega kaplana Mateja Kosa in nekega ormoškega frančiškana, ki se je mudil slučajno v Ljutomeru na pomoči. Oba svečenika so prignali v Janezovo cerkev in jima zapovedali, da sta morala povžiti vse hostije, kar sta storila radevolje, da ni trpelo Rešnje Telo še gršega onečaščenja.

Da niso prizanesli Kruci v Ljutomeru župnišču in imetju tamošnje duhovščine, je pač umevno samo po sebi. Takratni g. župnik Matija Wiser se je skrtil ob napadu v pivnico ali klet, kjer ga niso našli, da si so pretaknili za njim vse kote. Ker si niso mogli